

Vârșnicul Michael John U. Teh
din Cei Șaptezeci

Acolo unde sunt comorile voastre

Dacă nu suntem atenți, vom începe să alergăm după lucrurile lumesti mai mult decât după cele spirituale.

La scurt timp după ce am vorbit în cadrul conferinței generale din octombrie 2007, unul dintre frații mei mi-a spus că vor trece aproximativ șapte ani până să am din nou această experiență dificilă. Am fost ușurat și i-am spus că îi voi considera a fi „[cei] șapte ani de mare belșug” pentru mine. Ei bine, iată-mă! Cei șapte ani de belșug s-au sfârșit.

În luna ianuarie, eu și draga mea soție, Grace, am primit însărcinarea de a vizita membrii din Insulele Filipine care au fost ruinați financiar în urma unui cutremur de mare magnitudine și a unui taifun devastator. Ne-am bucurat deoarece însărcinarea era un răspuns la rugăciunile noastre și o mărturie privind mila și bunătatea unui Tată iubitor din Cer. Acest lucru ne-a îndeplinit dorința de a ne exprima în mod personal dragostea și grija față de acești oameni.

Majoritatea membrilor pe care i-am întâlnit încă trăiau în adăposturi temporare precum corturi, centre comunitare și case de întrunire. Casele pe care le-am vizitat aveau fie doar o parte din acoperiș, fie nu aveau acoperiș deloc. Oameni nu aveau prea multe lucruri înainte de această

calamitate, iar puținul pe care l-au avut fusese pierdut. Era noroi și moloz pretutindeni. Totuși, ei erau plini de recunoștință pentru puținul ajutor primit și erau fericiți și într-o stare de spirit bună, în ciuda faptului că

se aflau în împrejurări dificile. Când îi întrebam cum fac față, toți ne răspundeau hotărât: „Suntem bine!”. În mod evident, credința lor în Isus Hristos le-a dat speranță că, în final, totul va fi bine. În fiecare casă, în fiecare cort, sora Teh și cu mine am învățat din exemplul acestor sfinți credincioși.

În vremuri de calamitate sau tragedie, Domnul ne ajută să ne reorientăm și să ne schimbăm prioritățile. Dintr-o dată, toate lucrurile materiale pentru care am muncit din greu să le dobândim, nu contează. Tot ceea ce contează sunt familia noastră și relația noastră cu alții. O soră dragă a spus următorul lucru: „După ce apa s-a retras și a venit timpul să încep curățenia, am privit peste tot în casă și m-am gândit: «Vai, cât de multe lucruri inutile am acumulat în toți acești ani!»”.

Bănuiesc că această soră a dobândit o perspectivă mai bună și, de acum

înainte, va avea foarte multă grijă când va decide care lucruri sunt necesare și de care se poate lipsi.

De-a lungul anilor, intrând în contact cu mulți membri, ne-am bucurat să vedem cum aceștia au fost binecuvântați din belșug cu tărie spirituală. De asemenea, am văzut că unii dintre acești membri credincioși au dobândit bunuri materiale din belșug, iar alții nu.

De nevoie, majoritatea dintre noi suntem implicați în câștigarea banilor și achiziționarea câtorva dintre bunurile lumii pentru a ne putea întreține familia. Acest lucru ne solicită o bună parte din timpul și atenția noastră. Nu există sfârșit al lucrurilor pe care lumea le are de oferit, așadar, este important să învățăm să ne dăm seama când avem destul. Dacă nu suntem atenți, vom începe să alergăm după lucrurile lumești mai mult decât după cele spirituale. Atunci, obținerea lucrurilor spirituale și veșnice va ocupa locul doi în viața noastră, în loc să fie o prioritate. Din păcate, există o dorință puternică de a dobândi din ce în ce mai mult și de a deține cele mai noi și mai sofisticate lucruri.

Cum ne asigurăm că nu suntem tentați să cedăm acestei ispite? Iacov oferă următorul îndemn: „Prin urmare, nu cheltuiți bani pe ceea ce nu are nicio valoare, nici munca voastră pe ceea ce nu aduce satisfacții. Ascultați-mă cu sârguință și aduceți-vă aminte de cuvintele pe care le-am spus; și veniți către Cel Sfânt al lui Israel și îndestulați-vă cu ceea ce nu piere și nici nu poate fi corupt și lăsați-vă sufletul să se bucure în abundență”¹.

Sper că niciunul dintre noi nu cheltuie bani pe ceea ce nu are nicio valoare, nici nu muncește pe ceea ce nu aduce satisfacții.

Salvatorul a propovăduit atât iudeilor cât și nefiților următoarele lucruri:

„Nu vă așterneți comori pe pământ, unde moliile și rugina le distrug și hoții pătrund și le fură;

Ci așterneți-vă comori în ceruri, unde nici moliile și nici rugina nu le distrug, și unde hoții nu pătrund și nici nu le fură.

Căci acolo unde sunt comorile voastre, tot acolo sunt și inimile voastre”².

Într-o altă împrejurare, Salvatorul a rostit următoarea pildă:

„Țarina unui om bogat rodise mult.

Și el se gândea în sine și zicea: «Ce voi face? Fiindcă nu mai am loc unde să-mi strâng roadele.

Iată», a zis el, «ce voi face: îmi voi strica grânarele și voi zidi altele mai mari; acolo voi strânge toate roadele și toate bunătățile mele;

și voi zice sufletului meu: „Suflete, ai multe bunătăți strânse pentru mulți ani; odihnește-te, mănâncă, bea și veselește-te!”

Dar Dumnezeu i-a zis: «Nebunule! Chiar în noaptea aceasta ți se va cere înapoi sufletul; și lucrurile pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?»

Tot așa este și cu cel ce își adună comori pentru el, și nu se îmbogățește față de Dumnezeu”³.

Cu puțin timp în urmă, Președintele Dieter F. Uchtdorf a oferit următoarea îndrumare:

„Tatăl nostru Ceresc vede adevăratul nostru potențial. El știe lucruri despre noi pe care noi nu le știm. El ne îndrumă în timpul vieții să îndeplinim scopul creării noastre, să ducem o viață dreaptă și să ne întoarcem în prezența Sa.

Atunci, de ce acordăm atât de mult timp și energie pentru lucruri care sunt temporare, neimportante și superficiale? Refuzăm să vedem absurditatea goanei după lucruri fără importanță și efemere?”⁴.

Noi toți știm că lista noastră de comori lumești cuprinde mândria,

bogăția, lucrurile materiale, puterea și onorurile oamenilor. Acestea nu merită mai mult din timpul și atenția noastră, așadar mă voi concentra, în schimb, pe lucrurile care reprezintă comorile noastre din cer.

Care sunt unele dintre comorile din cer pe care le putem așterne pentru noi? În primul rând, ar fi bine pentru noi să dobândim însușirile asemănătoare lui Hristos: credință, speranță, smerenie și caritate. Am fost îndrumați, în mod repetat, [să înlăturăm] omul firesc și [să devenim]... ca un copil.⁵ Salvatorul ne îndeamnă să ne străduim să fim perfecți precum sunt El și Tatăl nostru Ceresc.⁶

În al doilea rând, trebuie să petrecem mai mult timp de calitate și să depunem mai mult efort pentru întărirea relațiilor de familie. La urma urmelor, „familia este rânduită de Dumnezeu. Ea este cea mai importantă unitate în viața muritoare și în eternitate”⁷.

În al treilea rând, să slujim altora este o caracteristică a unui adevărat ucenic al lui Hristos. El a spus: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”⁸.

În al patrulea rând, înțelegerea doctrinei lui Hristos și întărirea mărturieii noastre este o muncă ce ne va oferi bucurie și satisfacție adevărate. Noi trebuie să studiem în mod constant cuvintele lui Hristos așa cum se găsesc în scripturi și cuvintele profeților în viață. „Căci iată, cuvintele lui Hristos

vă vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le faceți.”⁹

Voi încheia cu povestea unei văduve în vârstă de 73 de ani pe care am întâlnit-o în timpul călătoriei noastre în Filipine:

Când cutremurul a lovit Insula Bohol, casa pentru care ea împreună cu răposatul ei soț munciseră din greu să o construiască s-a prăbușit, omorându-i fiica și nepotul. Rămasă acum singură, ea trebuie să muncească pentru a se întreține. Ea a început să spele rufe (cu mâna) și trebuie să urce și să coboare un deal destul de mare de câteva ori pe zi pentru a lua apă. Când am vizitat-o, încă locuia într-un cort.

Acestea sunt cuvintele ei: „Stimate vârstnic, accept tot ceea ce Domnul mi-a cerut să îndur. Nu am resentimente. Îmi prețuiesc recomandarea pentru templu și o păstrez sub pernă. Doresc să știți că plătesc zeciuiala integral din venitul meu modest câștigat din spălatul rufelor. Indiferent de ceea ce se întâmplă, eu întotdeauna îmi voi plăti zeciuiala”.

Eu depun mărturie că prioritățile, tendințele, obiceiurile, dorințele, poftele și pasiunile noastre vor avea un impact direct asupra condiției noastre dincolo de această viață. Fie ca noi să ne amințim întotdeauna vorbele Salvatorului: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”. Fie ca inima noastră să fie îndreptată către aceste lucruri, este rugăciunea mea, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. 2 Nefi 9:51.
2. Matei 6:19–21; vezi, de asemenea, 3 Nefi 13:19–21.
3. Luca 12:16–21.
4. Dieter F. Uchtdorf, „Despre regrete și decizii”, *Liahona*, nov. 2012, p. 22.
5. Vezi Mosia 3:19.
6. Vezi 3 Nefi 12:48.
7. *Manualul 2: Administrarea Bisericii* [2010], 1.1.1.
8. Matei 25:40.
9. 2 Nefi 32:3.

Vârstnicul Marcos A. Aidukaitis
din Cei Șaptezeci

Dacă vă lipsește înțelepciunea

*Dumnezeu le va revela adevărul celor care îl caută,
așa cum este menționat în scripturi.*

Nu cu mult timp în urmă, fiul meu, în vârstă de 10 ani, studia pe Internet despre creierul omului. El vrea să devină chirurg. Nu este greu de remarcat că el este mult mai deștept decât mine.

Nouă ne place să folosim Internetul. Acasă, noi comunicăm cu membrii familiei și cu prietenii prin intermediul rețelelor de socializare, al e-mailurilor și al altor mijloace. Copiii mei își fac cea mai mare parte a temelor de la școală cu ajutorul Internetului.

Indiferent de subiect, dacă avem nevoie de mai multe informații, căutăm online. În doar câteva secunde, avem foarte multe informații. Este minunat!

Internetul oferă multe ocazii de învățare. Totuși, Satana dorește ca noi să fim nefericiți și denaturează adevăratul scop al lucrurilor. El folosește acest instrument minunat pentru a promova îndoiala și teama și pentru a distruge credința și speranța.

Având în vedere cantitatea uriașă de informații oferită de Internet, trebuie să fim foarte atenți cum ne dozăm eforturile. Satana ne poate ține ocupați, ne poate distra de la adevăr și ne poate pângări selectând informațiile și oferindu-ne mult gunoi informațional.

Omul nu trebuie să umble prin gunoaie.

Fiți atenți la următorul sfat, oferit prin intermediul scripturilor: „Spiritul lui Hristos este dat fiecărui om pentru ca el să poată deosebi binele de rău; de aceea, eu vă arăt vouă felul de a judeca; căci fiecare lucru care te invită la a face bine și la a te convinge să crezi în Hristos este trimis de către puterea și darul lui Hristos; prin urmare, voi veți putea cunoaște... că aceasta este de la Dumnezeu”¹.

Într-adevăr, ne confruntăm și noi cu aceeași dilemă de care a avut parte Joseph Smith în tinerețea sa. Și noi ne aflăm adesea în situații în care ne lipsește înțelepciunea.

În împărăția lui Dumnezeu, căutarea adevărului este apreciată, încurajată și nu este niciodată reprimată sau descurajată. Membrii Bisericii sunt puternic încurajați de Domnul Însuși să dobândească mai multă cunoaștere.² El a spus: „Căutați cu sârguință... da, căutați cuvintele de înțelepciune în cele mai bune cărți; căutați să învățați, chiar prin studiu și, de asemenea, prin credință”³. Și totuși, cum putem recunoaște adevărul într-o lume care este din ce în ce mai directă în atacurile